

tum forbeholdt til det sidste Dieblif. Det er et reent tactiff Spørgsmaal, om man enten vil vælge indtil Videre at beholde Sædegaardseierne, eller istedetfor dem sætte baade som Valgret og Valgbarhedsclasse saadanne Betingelser, som maatte vorde vedtagne efter det Forslag, jeg indtil Videre skal holde paa, som er foreslaaet af Udvalget og sidst antaget af den ærede Forsamling. For at gjentage det, skal jeg i al Korthed tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ikke synes betænkeligt at sætte en anden Valgbarhedsbetingelse istedetfor den nærværende, og i den Henseende vil jeg for mit personlige Vedkommende stemme for, hvad man vil, hvorimod jeg troer, at der er store Betænktheder ved, for en kort Tid at skabe en ny Vælgercorporation, som man haaber kun skal komme til at bestaae i en meget kort Tid, og som for den fuldstændige Afgjorelse maaskee kan være præjudicerende. Efterat det reilige Fundament for Samme, nemlig det frie Hartkorn, er bortfaldet, er det en Umulighed, at den længere kan holde sig. Jeg skal saaledes med disse Bemærkninger deels imødesee Motiveringer af de ærede Forslagsstillere, deels isærdeleshed, jeg gjentager det, en aldeles bestemt og klar Udtalelse fra Regjeringens Side, navnlig med Hensyn til de 12 Tdr. Hartkorn, hvorved jeg haaber, at man ikke vil sige, at Sagen skal blive tagen under Overveielse, men at man siger: Regjeringen accepterer det eller accepterer det ikke.

Indenrigsministeren: Jeg maa først gjøre en liden Bemærkning med Hensyn til Begyndelsen af den ærede Dødsforers Foredrag. Han yttrede nemlig, at baade Thingets Medlemmer og Regjeringen vare enige i, at Lehnsebestodderne efter Grundloven ikke burde have Sæde i Amtsrådet; dette er imidlertid naturligtvis ikke Regjeringens Mening, efter som Regjeringen har ladet Lehnsebestodderne blive stiddende i Amtsrådet. Sagen var forrige Aar under Overveielse, og der yttrede sig da to Meninger; den ene Mening gik ud fra, at den omhandlede Ret knyttede sig til Lehnsebestoddernes Stand, og i saa Fald maatte den være bortfalden; den anden gik derimod ud fra, at den var indrømmet dem paa Grund af deres Besiddelse af meget udstrakte Eiendomme,

og i saa Fald var den ikke bortfalden. Den sidste Mening blev antaget; men det blev derhos erkjendt, at Forholdet burde forandres ved Lov, og det er det, hvori Regjering og Rigsdag ere enige, at, naar en Lov udkommer angaaende Amtsrådenes Sammensætning i det Hele, saa bør dette Forhold forandres. Dette er tvørigt af mindre Vigtighed; ihj Spørgsmaalet om, hvad der nu skal staae i Loven, er ganske rigtigt det Væsentlige.

Hvad angaaer Spørgsmaalet om Regjeringens Anskuelse med Hensyn til Forandringer i Lovudkastet, da yttrede min høitagede Formand, at Regjeringen var gaaet saa vidt i sit Forslag, som den troede at burde gaae, og at den ikke lod sig bøie til i det Væsentlige at fravige det oprindelige Forslag, at Regjeringen navnlig ikke lod sig bøie til at afvige fra det i Lovudkastet fastsatte Minimum af 20 Tønder Hartkorn, og da det ærede Thing ved Afstemningen bisaldt en Forandring i saa Henseende, tog min høitagede Formand hele Lovforslaget tilbage. Jeg skal nu gjentage, at Regjeringen ikke lader sig bøie til at fravige det i Lovudkastet fastsatte Minimum af 20 Tønder Hartkorn.

Kampmann: Det Forslag, som jeg ved Bistand af 14 andre ærede Medlemmer har tilladt mig at stille, er det samme, som jeg stillede som Medlem af Udvalget. Anledningen til, at jeg igjen ved denne Sags 3die Behandling har optaget dette Forslag, er det Ændringsforslag, som nu til denne 3die Behandling er stillet til Lovudkastets § 2; min Hensigt med at stille et saadant Ændringsforslag til Hovedændringsforslaget har været, at man mulig ad den Vej kunde komme til en Udsoning mellem Regjeringens Anskuelser og de Anskuelser, som have gjort sig gjældende under den Afstemning, som foregik ved Sagens 2den Behandling. Efter den Udtalelse, vi nu have hørt fra den ærede Indenrigsminister, maa jeg imidlertid antage det for givet, at det Forsmaal, som jeg nærmest, ved at stille dette Forslag, har havt for Æie, ikke kan opnaaes, men om end dette forholder sig saaledes, og Lovforslaget følgerigen ikke vil kunne ventes at blive ophøiet til Lov, om endog dette Ændringsforslag skulde blive vedtaget, skal jeg dog med et Par Ord søge at motivere mit